

15 Νοεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 761/88, 807/88, 850/88).

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Αξία, προσόντα, αρχαιότητα — Θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β' (Κλάδος Φόρου Εισοδήματος) Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων — Αξιολόγηση υποψηφίων — Η αρχαιότητα υπερισχύει όταν τα άλλα δύο κριτήρια είναι περίπου ίσα — Η απομακρυσμένη αρχαιότητα δεν έχει σημαντική βαρύτητα — Στην παρούσα υπόθεση, η αρχαιότητα των αιτητών δεν μπορούσε να υπερισχύσει, λόγω καταφανούς υπεροχής σε αξία των ενδιαφερομένων μερών τα οποία είχαν και τη σύσταση του Διευθυντή — Αποτυχία των αιτητών να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή
- 10 — Η απόφαση της Ε.Δ.Υ. κρίθηκε λογικά επιφυκτική και επικυρώθηκε.
- 15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Αποτελούν ουσιαστικό και ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωρισθούν χωρίς ειδική αιτιολογία — Πρέπει να είναι λεπτομερείς και να συνάδουν με το περιεχόμενο των φακέλων και τα νόμιμα κριτήρια που έχουν καθιερωθεί από το Νόμο και τη νομολογία.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένων — Η αναφορά του Προϊσταμένου για κάθε ένα από τους υποψηφίους, δεν είναι αναγκαία.
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Πρόσθετα προσόντα — Παρόλο που δεν θεωρούνται πλεονέκτημα από το σχέδιο υπηρεσίας πρέ-

πει να λαμβάνονται υπόψη από την Ε.Δ.Υ. κατά την αξιολόγηση του κριτηρίου των προσόντων και για σκοπούς επιλογής του καλύτερου από τους υποψηφίους.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Εμπιστευτικές εκθέσεις — Διαδραματίζουν πρωταρχικό ρόλο στη διακρίβωση της αξίας των υποψηφίων ακόμα και όταν ετοιμάζονται από διαφορετικούς αξιολογούντες λειτουργούς. 5

Διοικητική πράξη — Αιτιολογία — Μπορεί να συμπληρώνεται και από τα στοιχεία των φακέλων. 10

Οι επίδικες θέσεις ήταν συνολικά επτά. Συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή είκοσι-οκτώ υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέλη. Η ΕΔΥ αφού άκουσε τις συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, εξέτασε τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε υπ' όψιν τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, αποφάσισε να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια (αξία, προσόντα, αρχαιότητα). 15 20

Λόγοι ακυρότητας που προβλήθηκαν από τους αιτητές:

1. Έλλειψη αιτιολογίας. 25
2. Ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων από διαφορετικούς αξιολογούντες λειτουργούς.
3. Πλάνη περί τα πράγματα. 30
4. Εφαρμογή εσφαλμένου κριτηρίου αναφορικά με την αρχαιότητα.

Στην προσφυγή 807/88, προβάλλεται το επιχείρημα ότι ήταν λανθασμένη η δήλωση του Διευθυντή του Τμήματος, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σαββίδης, ήταν πρώτος μεταξύ των υποψηφίων. 35

Στην προσφυγή 850/88, προβάλλεται το επιχείρημα ότι ο αιτητής προηγείται σε αρχαιότητα κατά ενάμισο χρόνο και δεκαέξι μήνες αντίστοιχα έναντι των ενδιαφερομένων μερών Καραβαλή και Λόντου. 40

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές, αφού εφάρμοσε τις νομικές αρχές που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγι-

κές σημειώσεις.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Marathevtou and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1088,

Pсарas v. Public Service Commission (1985) 3(A) C.L.R. 229,

10

Nissiotis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 388,

Dometakis v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 1673,

15

Δημοκρατία ν. Παπαμιχαήλ (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823,

Ζαπίτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098,

20

Papantoniou and Another v. Public Service Commission (1983) 3(A) C.L.R. 64,

Georghiou and Others v. Republic (1988) 3(A) C.L.R. 678,

25

Ioannides and Others v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 278,

Βασιλείου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 1005,

Partellides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 480,

30

Hadjisavva v. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,

Sranos v. Republic (1985) 3(C) C.L.R. 1826.

Προσφυγές.

35

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προήχθησαν στη θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β΄ (Κλάδος Φόρου Εισοδήματος), αντί των αιτητών.

40

Α. Παπαφιλίππου, για τους Αιτητές στις Υποθέσεις Αρ. 761/88 και 807/88.

Α. Παπαχαραλάμπους, για τον Αιτητή στην Υπόθεση Αρ.

850/88.

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 5

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Η θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β' (Κλάδος Φόρου Εισοδήματος) Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, είναι θέση προαγωγής, σύμφωνα δε με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν τη σύσταση, τις αρμοδιότητες και τη μέθοδο ενέργειας Τμηματικών Επιτροπών σύμφωνα με το άρθρο 36 των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, συστήθηκε Τμηματική Επιτροπή σαν μέρος της διαδικασίας για την πλήρωση επτά τέτοιων κενών μονίμων (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέσεων.

10

15

Η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής με την οποία συστήνονταν κατ' αλφαβητική σειρά είκοσι οχτώ υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν τόσο ο αιτητής όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη διαβιβάστηκε στην Επιτροπή Δημοσίας Υπηρεσίας, (Παράρτημα 4), η οποία στη συνεδρίασή της στις 20 Ιουνίου 1988, άκουσε όπως αναφέρει στο πρακτικό της (Παράρτημα 6), τις απόψεις και συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις συστάσεις του Διευθυντή του τμήματος και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι πιο κάτω υποψήφιοι υπερείχαν των άλλων υποψηφίων με βάση το σύνολο των καθιερωμένων κριτηρίων, αξία, προσόντα αρχαιότητα, και τους επέλεξε ως τους πιο κατάλληλους για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Φοροθέτη Β' (Κλάδος Φόρου Εισοδήματος), από 1 Ιουλίου 1988.

20

25

30

1. Σαββίδης Ανδρέας
2. Πουλλής Ιωάννης
3. Ραούνας Χρυσόστομος
4. Φελλάς Αλκιβιάδης
5. Αναστασιάδης Σωτήριος
6. Καραβάλης Ανδρέας
7. Λόντος Κώστας.

35

40

Η απόφαση αυτή της Επιτροπής προσβλήθηκε με αριθμό προσφυγών μερικές των οποίων αποσύρθηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης και παρέμειναν οι τρεις με αριθμούς 761/88, 807/88, 850/88, για τις οποίες δίδεται η παρούσα απόφαση.

Στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής της συνεδρίασής της της 20ης Ιουνίου 1988, (Παράρτημα 6), αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα πιο κάτω:

5 “Η Επιτροπή ασχολήθηκε με τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων και παρατήρησε ότι σε ορισμένες περιπτώσεις έγιναν τροποποιήσεις από τους Προσυπογράφοντες Λειτουργούς χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται από την παράγραφο 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων, γι’ αυτό και αποφάσισε στις περιπτώσεις αυτές να ληφθούν υπόψη
10 μόνο οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών.

Συγκεκριμένα αποφάσισε να μη ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις στις Εκθέσεις του 1981 για τους Ιωάννη Βασιλείου,
15 Νεόφυτο Καττάμη, Χρυσόστομο Ραούνα, Αλκιβιάδη Φελλά, Χρυστάλλα Κωνσταντίνου, Μιχαήλ Μορφή, Ανδρέα Καραβαλή, Κωνσταντίνο Καλυβίτη και Χρυσάνθο Χ”Χρυσάνθου, καθώς και οι τροποποιήσεις του Προσυπογράφοντος Λειτουργού στην Έκθεση του Χ”Χρυσάνθου για το 1980.

20 Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, ο οποίος, αφού ενημερώθηκε για τα πιο πάνω, ανέφερε τα εξής:

25 Προκειμένου να υποβάλει τις συστάσεις του, έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους με ιδιαίτερη έμφαση στα τελευταία χρόνια. Στο κριτήριο αρχαιότητα επισημαίνεται ότι δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των υποψηφίων, αν ληφθεί υπόψη ότι όλοι προάχθηκαν στην παρούσα θέση τους μεταξύ 1.2.81 και 1.12.82.
30

Στη συνέχεια ο Διευθυντής διατύπωσε τα ακόλουθα ειδικότερα σχόλια και σύστησε για προαγωγή τους υποψηφίους που αναφέρονται πιο κάτω:
35

Αναστασιάδης κατατάσσεται πρώτος μεταξύ όλων των υποψηφίων όσον αφορά την αξία και όγδοος από πλευράς αρχαιότητας. Κατέχει δίπλωμα της Ανώτατης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών Αθηνών.
40

Ο Καραβαλής κατατάσσεται δεύτερος μεταξύ όλων των υποψηφίων όσον αφορά την αξία και 14ος από πλευράς αρχαιότητας. Όμως η υπεροχή των άλλων υποψηφίων

έναντι του Καραβαλή όσον αφορά την αρχαιότητα είναι πάρα πολύ οριακή, αν ληφθεί υπόψη ότι ο Καραβαλής προάχθηκε στην παρούσα του θέση στις 15.3.81 ενώ οι άλλοι υποψήφιοι από 1.2.81. Από πλευράς προσόντων ο Καραβαλής κατέχει το πιστοποιητικό της εξέτασης της Ανώτερης Λογιστικής του Royal Society of Arts Λονδίνου, το οποίο είναι ισοδύναμο του Accounting Higher του London Chamber of Commerce. 5

Ο Λόντος κατατάσσεται τρίτος μεταξύ όλων των υποψηφίων όσον αφορά την αξία και 17ος από πλευράς αρχαιότητας. Και στην περίπτωση αυτή η διαφορά σε αρχαιότητα των υποψηφίων που υπερέχουν στο κριτήριο αυτό έναντι του Λόντου είναι 16 μήνες μόνο, την οποία δε θεωρεί πολύ σημαντική για να εξουδετερώσει την υπεροχή του υποψηφίου στο κριτήριο αξία έναντι των υποψηφίων που υπερέχουν σε αρχαιότητα. Από πλευράς προσόντων ο Λόντος κατέχει το πανεπιστημιακό δίπλωμα M.Sc. στα Οικονομικά του Lodz Πολωνίας. 10

Ο Ραουνάς κατατάσσεται τέταρτος μεταξύ όλων των υποψηφίων όσον αφορά την αξία μαζί με το Φελλά και πέμπτος από πλευράς αρχαιότητας. Κατέχει το πιστοποιητικό της εξέτασης της Ανωτέρας Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου. 15

Ο Φελλάς κατατάσσεται τέταρτος μεταξύ όλων των υποψηφίων όσον αφορά την αξία μαζί με το Ραουνά και έκτος από πλευράς αρχαιότητας. Κατέχει το πιστοποιητικό της εξέτασης της Ανωτέρας Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου. 20

Ο Σαββίδης κατατάσσεται πέμπτος μεταξύ όλων των υποψηφίων όσον αφορά την αξία μαζί με τους Παναγιώτου, Κούλλη, Τσεριώτη και Ανδρέου. Ειδικά οι Κούλλης και Ανδρέου έχουν επιδείξει απaráμιλλη εργατικότητα και αφοσίωση στο καθήκον τους. Από πλευράς προσόντων ο Σαββίδης κατέχει το πιστοποιητικό της εξέτασης της Ανωτέρας Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου όπως και οι Κούλλη, Τσεριώτης και Ανδρέου. Ο Παναγιώτου, εκτός από το δίπλωμα της Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών Αθηνών, έχει τύχει τριμηνιαίας εκπαίδευσης με υποτροφία στην Ομόσπονδη Δημοκρατία της Γερμανίας στον τομέα Tax Administration, η 25

5 οποία όμως δεν προνοείται στα Σχέδια Υπηρεσίας σαν επι-
 πρόσθετο προσόν. Από πλευράς αρχαιότητας ο Σαββίδης
 κατατάσσεται πρώτος μεταξύ όλων των υποψηφίων και
 έτσι υπερέρχει σημαντικά των προαναφερθέντων όσον αφο-
 ρά το κριτήριο αυτό. Λαμβανομένου υπόψη και του κριτή-
 ριου της αρχαιότητας η πλάστιγγα κλίνει υπέρ του Σαββίδη.

10 Ο Πουλλής κατατάσσεται έκτος μεταξύ όλων των υπο-
 ψηφίων όσον αφορά το κριτήριο αξία μαζί με τους Ιωάννου
 και Κορέλλη. Από πλευράς προσόντων, επιπρόσθετα με τις
 εξετάσεις της Ανωτέρας Λογιστικής του Εμπορικού Επιμε-
 λητηρίου του Λονδίνου που κατέχουν και οι Ιωάννου και
 15 Κορέλλης, ο Πουλλής κατέχει και δίπλωμα της Νομικής
 Σχολής του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Από πλευ-
 ράς αρχαιότητας κατατάσσεται τρίτος. Λαμβανομένων
 υπόψη και των τριών κριτηρίων η πλάστιγγα κλίνει υπέρ
 του Πουλλή.

20 Κατόπιν σοβαρής σκέψης και προβληματισμού και με
 βάση τα κριτήρια που προνοεί η νομοθεσία για σκοπούς
 προαγωγής συστήνει για προαγωγή για τους πιο πάνω λό-
 γους στις επτά θέσεις του Ανώτερου Φοροθέτη Β' (Φόρου
 Εισοδήματος) κατ' αλφαβητική σειρά τους: Σ. Αναστασιά-
 25 δη, Α. Καραβαλή, Κ. Λόντο, Ι. Πούλλη, Χρ. Ραουνά, Α. Σαβ-
 βίδη, Α. Φελλά, οι οποίοι υπερέρχουν έναντι όλων των άλλων
 υποψηφίων που κατέχουν τα απαιτούμενα προσόντα και δε
 συστήνονται, λαμβανομένων υπόψη των αντικειμενικών
 κριτηρίων στο σύνολό τους."

30 Στο πρακτικό στη συνέχεια εκτίθεται κατάλογος των ονομά-
 των όλων των υποψηφίων καθώς και του τόπου που ο καθένας
 υπηρετεί και συνεχίζει.

35 "Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερι-
 κών Προσόδων αποχώρησε από τη συνεδρίαση.

40 Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση
 και σύγκριση των υποψηφίων. Η Επιτροπή εξέτασε τα ου-
 σιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της Θέσης, καθώς
 και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές
 Εκθέσεις των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορί-
 σματα της Τμηματικής Επιτροπής και τις κρίσεις και συστά-
 σεις του Διευθυντή.

Η Επιτροπή απόδωσε τη δέουσα σημασία στο σύνολο των Εμπιστευτικών Εκθέσεων, όπως αυτές διαμορφώθηκαν μετά την πιο πάνω απόφαση της Επιτροπής."

Δίδονται μετά οι βαθμολογίες των υποψηφίων για τα τελευταία πέντε χρόνια, όπως βγαίνουν από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και που θεωρώ περιττό να παραθέσω εδώ, και στη συνέχεια αναφέρονται σ' αυτό τα πιο κάτω: 5

"Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και της αρχαιότητά τους. 10

Η Επιτροπή με βάση τα πιο πάνω, υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή.
....." 15

Ακολουθεί εδώ η τελική παράγραφος μέσα στην οποία διατυπώνεται εν κατακλείδι η απόφαση της Επιτροπής όπως παρατέθηκε στην αρχή της απόφασης αυτής. 20

Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι ο νομικός λόγος ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι ανατιολόγητη, δεν ευσταθεί.

Η αιτιολογία αυτή βρίσκεται στο πρακτικό, (Παράρτημα 6), της συνεδρίας της Επιτροπής, ημερομηνίας 20 Ιουνίου 1988, αποσπάσματα από το οποίο παρατέθηκαν πιο πάνω και που συμπληρώνονται από τα στοιχεία στους διοικητικούς φακέλους των υποψηφίων. Τούτο είναι σύμφωνο με τη νομολογία του Δικαστηρίου όπως έχει εκτεθεί σε σειρά αποφάσεων. Επιπλέον οι συστάσεις του Διευθυντή του Τμήματος για τις οποίες προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι είναι ανακριβείς, αντιφατικές και δε συνάδουν με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων και επομένως η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υιοθετώντας τις ενήργησε κάτω από καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα, δεν ευσταθεί, γιατί όπως φαίνεται από το κείμενό τους που παρατέθηκε ολόκληρο πιο πάνω είναι και λεπτομερείς και συνάδουν προς το περιεχόμενο των φακέλων και τα νόμιμα κριτήρια που έχουν καθιερωθεί από το Νόμο και τη νομολογία. 25
30
35

Έχει προβληθεί ο ισχυρισμός ότι η δήλωση του Διευθυντή σχετικά με το κριτήριο της αρχαιότητας ότι "δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των υποψηφίων αν ληφθεί υπόψη ότι προάχθηκαν στην παρούσα θέση τους μεταξύ 1 Φεβρουαρίου 1981 και 1 Φεβρουαρίου 1982", είναι αντίθετη προς όσα αποφασίστηκαν 40

στην υπόθεση *Partellides v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 480. Επίσης ότι είναι αντιφατική μεταγενέστερης δήλωσης του ότι "από πλευράς αρχαιότητας ο Σαββίδης κατατάσσεται πρώτος μεταξύ όλων των υποψηφίων και έτσι υπερέχει σημαντικά των προαναφερθέντων όσον αφορά το κριτήριο αυτό." Και ότι η δήλωση αυτή είναι αφ' εαυτής λανθασμένη, δεν υποστηρίζεται από τα γεγονότα όπως φαίνεται από τον σχετικό πίνακα, Παράρτημα 3(α), που επισυνάπτεται στην ένσταση. Αριθμός υποψηφίων προάχθηκε στη θέση Φοροθέτη από την 1 Φεβρουαρίου 1981, ένας άλλος υποψήφιος στις 15 Μαρτίου 1981, πέντε υποψήφιοι την 1 Ιουνίου 1982, οχτώ υποψήφιοι στις 15 Αυγούστου 1982, και ένας υποψήφιος την 1 Δεκεμβρίου 1982.

Έχοντας κατά του τις πιο πάνω ημερομηνίες προαγωγής των υποψηφίων, είναι φανερό ότι η διαφορά τους σε αρχαιότητα δεν μπορεί να θεωρηθεί μεγάλη. Αναφερόνταν αυτός στη αρχαιότητα τους με βάση την ημερομηνία διορισμού των στη θέση που κατείχαν, η αρχαιότητα όμως του αιτητή Μιχάλη Μορφή στην υπόθεση 761/88, έναντι των ενδιαφερομένων μερών με εξαίρεση τα ενδιαφερόμενα μέρη Λόντο και Καραβάλη καθορίστηκε με βάση την προηγούμενη αρχαιότητά τους. Επίσης δεν υπάρχει τίποτε το αντιφατικό στη δήλωση ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σαββίδης προηγείται σε αρχαιότητα άλλων υποψηφίων, όπως φαίνεται από τον πίνακα στον οποίο έχει ήδη αναφερθεί.

Ο Σαββίδης, πράγματι ήτο πρώτος σε αρχαιότητα έχοντας υπόψη τις πρόνοιες του άρθρου 46 των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1987. Η μη αναφορά του Διευθυντή, η σύγκριση του αιτητή Μορφή με τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της πράξης γιατί δεν είναι αναγκαίο να γίνεται τέτοια σύγκριση της αξίας όλων των υποψηφίων.

Στην υπόθεση *Marathevtou and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1088, στη σελ. 1096 αναφέρονται τα πιο κάτω:

"The essence of the complaint of applicants is that the Public Service Commission failed to make a direct comparison between the merits of the parties chosen, with those of the parties left out. There is no rule that a direct comparison of the merits of the parties is a requisite for valid administrative action (see, *Odyseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74; Πορίσματα Νομολογίας Συμβουλίου Επικρατείας, 1929-59, σ. 268), though, in this case, a comparison was indirectly made because of specific itemization of the qualities of each candidate enabling

everyone interested to decide who rates better. A review of this table reveals that the rating of the interested parties was on the whole higher, in comparison to everyone of the applicants, though Paraskevoulla Marathevtou came, it must be said, close to the interested parties, a fact noted in the decision itself. 5

Specific reasons for preferring one candidate to another need only be given where the party rejected enjoys apparent striking superiority over the party chosen. (See, *Chimonas v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 111)." 10

Ούτε και επιφέρει ακύρωση μιας προσβαλλόμενης πράξης όταν δεν έγινε καμιά αναφορά για κάθε ένα από τους υποψηφίους. (Βλέπε *Pсарas v. Public Service Commission* (1985) 3 C.L.R. 229 στη σελ. 243.) Και τούτο ειδικότερα όταν υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός υποψηφίων είναι φανερό ότι γι' αυτούς που δεν υπάρχει κανένα σχόλιο δεν υπάρχει τίποτε να λεχθεί υπέρ τους και επομένως δεν ήτο η πρόθεση του Διευθυντή να τους συστήσει για προαγωγή. Εν πάση περιπτώσει στην παρούσα υπόθεση ο Διευθυντής αναφέρθηκε και στον αιτητή, όπως φαίνεται στο μέρος του πρακτικού της Επιτροπής που δίνονται οι συστάσεις του Διευθυντή. Θα πρέπει όμως να λεχθεί εδώ ότι η σύσταση του προϋσταμένου του Τμήματος είναι ένα ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορεί να αγνοηθεί χωρίς να δοθεί ειδική αιτιολογία. (Βλέπε *Nissiotis v. Republic* (1977) 3 C.L.R. 388 στη σελ. 397.) 15
20
25

Ως προς το θέμα των εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών για τα έτη 1983-1987, τόσο γι αυτόν όσο και για τα ενδιαφερόμενα μέρη, η συνολική τους αξιολόγηση ήτο ότι ήσαν εξαιρετοι, ωστόσο ο αιτητής Μορφής με εξαίρεση το ενδιαφερόμενο μέρος Πουλλή, υστερεί όλων των άλλων ενδιαφερομένων μερών στις επί μέρους παραγράφους της βαθμολογίας. 30

Ως προς τα προσόντα ο αιτητής Μορφής έχει τα ίδια με τα ενδιαφερόμενα μέρη Σαββίδη, Ραούνα και Φελλά, και υστερεί από τα υπόλοιπα ενδιαφερόμενα μέρη. 35

Όπως νομολογήθηκε στις υποθέσεις *Dometakis v. The Republic* (1988) 3(C) C.L.R. 1673, *Δημοκρατία v. Παπαμιχαήλ* (1989) 3(B) Α.Α.Δ. 823 και *Ζαπίτης και Άλλος v. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098, τα επιπρόσθετα προσόντα ενός υποψηφίου παρόλο που δεν θεωρούνται πλεονέκτημα από το σχέδιο υπηρεσίας ωστόσο πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Επι- 40

τροπή κατά την αξιολόγηση του κριτηρίου των προσόντων και για σκοπούς επιλογής του καλύτερου από τους υποψηφίους.

5 Στην προσφυγή 807/88, προβάλλεται το επιχείρημα ότι ήτο λανθασμένη η δήλωση του Διευθυντή του Τμήματος, ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Σαββίδης ήτο πρώτος μεταξύ των υποψηφίων. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 46 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1967, (Νόμος αρ. 33 του 1967), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου 1983, (Νόμος αρ. 10 10 του 1983) το ενδιαφερόμενο μέρος Σαββίδης προηγείται σε αρχαιότητα του αιτητή κατά οχτώ μήνες με βάση την ημερομηνία διορισμού τους στη θέση Βοηθού Φοροθέτη, στην οποία διορίστηκαν από 15 Νοεμβρίου 1971 και 15 Ιουλίου 1972 αντίστοιχα. 15 Εν πάση περιπτώσει όμως ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να επηρεάζει τη νομιμότητα της επίδικης απόφασης μια και δεν προβάλλεται η προαγωγή του Σαββίδη με την προσφυγή αυτή.

20 Το γεγονός ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις ετοιμάστηκαν από διαφορετικούς αξιολογούντες λειτουργούς έχει απασχολήσει τη νομολογία μας και στη διακρίβωση της αξίας των υποψηφίων οι εμπιστευτικές εκθέσεις παίζουν κύριο και πρωταρχικό ρόλο ακόμα και όταν αυτές ετοιμάζονται από διαφορετικούς αξιολογούντες λειτουργούς. (Βλέπε *Papantoniou and Another v. Public Service Commission* (1983) 3(A) C.L.R. 64, στη σελ. 73.) Ο αιτητής 25 αυτός αξιολογείται στα τελευταία πέντε χρόνια ως "Λίαν Καλός" σε αντίθεση με τα ενδιαφερόμενα μέρη που αξιολογούνται συνεχώς ως "Εξαιρετοι", συνάγεται αμέσως ότι αυτός υστερεί σε αξία από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

30 Ως προς τα προσόντα του αιτητή αυτού, έχει περίπου τα ίδια ή υπερέχει κατά τι των ενδιαφερομένων μερών Ραούνα, Καραβαλή και Φελλά, αλλά υστερεί των ενδιαφερομένων μερών Πουλλή, Αναστασιάδη και Λόντου. Είναι γεγονός όμως ότι ο αιτητής αυτός προηγείται των ενδιαφερομένων μερών των οποίων της προαγωγή προσβάλλει, κατά ένα χρόνο και εξήμιση μήνες με βάση την προηγούμενη αρχαιότητα τους στη θέση Βοηθού Φοροθέτη, του ενδιαφερομένου μέρους Πουλλή κατά ένα χρόνο και πέντε μήνες, με βάση την προηγούμενη αρχαιότητα τους στη θέση Κατώτερου Βοηθού Φοροθέτη 2ης Τάξης, και των ενδιαφερομένων μερών 40 Καραβάλη και Λόντου κατά ενάμιση χρόνο και δεκαέξι μήνες αντίστοιχα στη θέση που κατείχαν πριν από την πλήρωση της παρούσας θέσης. Όπως λέχθηκε όμως από την Ολομέλεια στην υπόθεση *Georghiou and Others v. Republic* (1988) 3(A) Α.Α.Δ. 678, στις περιπτώσεις που η αρχαιότητα καθορίζεται με βάση την

προηγούμενη αρχαιότητά τους που είναι πολύ απομεμακρυσμένη δεν έχει οποιαδήποτε σημαντική βαρύτητα ή είναι ασήμαντου βάρους. Αναφορά μπορεί να γίνει και στην απόφαση στις υποθέσεις *Ioannides and Others v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 278 και στην *Βασιλείου ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(B) A.A.Δ. 1005.

5

Άσχετα όμως με τα πιο πάνω η αρχαιότητα δεν είναι το αποφασιστικό κριτήριο, λαμβάνεται όμως υπόψη και συμπεριλαμβάνεται και συσταθμίζεται με τα άλλα και υπερισχύει μόνο όταν τα άλλα δύο κριτήρια, αξία και προσόντα είναι περίπου ίσα. (Βλέπε *Partellides v. Republic* (1969) 3 C.L.R. 480.)

10

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η μικρή σχετικά αρχαιότητα του αιτητή δεν μπορεί να υπερισχύσει μια και είναι φανερό ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερέχουν καταφανώς σε αξία και συστήνονται από το Διευθυντή.

15

Αναφορικά με τους νομικούς ισχυρισμούς του αιτητή Ζαννούπα στην υπόθεση 850/88, ως προς το θέμα της αρχαιότητας, όπως προκύπτει από τον πίνακα, (παράρτημα 3(α)), ο αιτητής αυτός έπεται σε αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών Σαββίδη και Πουλλή κατά τέσσερα χρόνια και εντεκάμιση μήνες και κατά τρία χρόνια και τρεις και μισό μήνες αντίστοιχα, των ενδιαφερομένων μερών Ραούνα, Φελλά και Αναστασιάδη κατά δύο χρόνια και δέκα μήνες. Προηγείται σε αρχαιότητα των ενδιαφερομένων μερών Καραβαλή και Λόντου κατά ενάμιση χρόνο και δεκαέξι μήνες αντίστοιχα, όμως η αρχαιότης του έναντι των δύο τούτων ενδιαφερομένων μερών δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα της προαγωγής τους μια και τα δύο αυτά μέρη υπερέχουν του αιτητή σε αξία, έχουν υπέρ τους τη σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος και στο κριτήριο των προσόντων τουλάχιστο το ενδιαφερόμενο μέρος Καραβαλής έχει τα ίδια περίπου προσόντα με τον αιτητή. Ο αιτητής αυτός υπερέχει σε προσόντα των ενδιαφερομένων μερών Σαββίδη Ραούνα και Φελλά, υστερεί όμως από τα ενδιαφερόμενα μέρη Πουλλή, Αναστασιάδη και Λόντο.

20

25

30

35

Είναι φανερό ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερεχούν του αιτητή αυτού σε αξία, όπως φαίνεται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις και στις οποίες πρέπει να προστεθεί το στοιχείο της σύστασης του προϊσταμένου του Τμήματος για προαγωγή στη θέση αυτή σαν ουσιαστικό και ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων.

40

Τελειώνοντας θα πρέπει να λεχθεί ότι οι αιτητές απαιτείται

να αποδείξουν έκδηλη υπεροχή. (Βλέπε *Hadjisavva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, *Spanos v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1826 στη σελ. 1833.)

5 Ενόψει των γεγονότων της υπόθεσης η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα εφικτή και δεν βρίσκω οποιοδήποτε λόγο να επέμβω στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής.

10 Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι προσφυγές απορρίπτονται, δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή ως προς τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.